

לדבר שקלום

י-ם	ת"א	חיפה	ב"ש
5:01	5:19	5:20	5:21
6:15	6:16	6:15	6:17
ר"ת:	6:51		

מיסודו של המלובין ראש המקובלים הגאון הצדיק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

דבר ה'

טאקת השיטות באת מו"ק ע"ה
המקובל רבי מניו שמואל טייטל

מהו ה'סוד' שגילה מלאך המוות?

בת קול שיצאה משמים ואמרה לגזירות העצרו למעלה!

מיד עשו כן שלוש פעמים, לאחר מכן הורה להם רב אחא לעשות כסדר הזה גם בבתיהם של הנוטים למות ולהוסיף הפסוקים: "ויאמר ה' אל משה קח את המחטה ותן עליה אש וגו' ויקח אהרן וגו' ויעמוד בין המתים" וגו' (במדבר יז, יא-יג). בני המקום עשו כדברי רב אחא, ומיד התבטל המוות והמגיפה פסקה. באותו הזמן שמעו בת קול שיצאה מהשמים ואמרה לגזירות: "העצרו למעלה! שהרי דין שמיים לא שורה כאן, כיוון שהם יודעים איך לבטל אותו". לאחר שהתבטלה הגזרה רב אחא נרדם, ושמע בשנתו שאומרים לו מן השמים, שיגיד לבני הכפר לחזור בתשובה שלמה, שהרי כל גזרות המוות והמגיפה נגזרו בגלל עוונותיהם, ומסיים הזוהר: "קם רב אחא והחזירם בתשובה שלמה". וקראו למקום הזה בתי מחסיא, וזה כפר טרשא וכל זה מאמירת הקטורת. המתבונן במעשה זה, יראה פלא עצום, כיצד הצליח רב אחא להחזיר בתשובה שלמה את כל בני המקום? והתשובה בזה היא ברורה. שכן רשב"י זיע"א אומר לנו בזוה"ק (והובא הדברים למעלה) כי הקטורת משברת את היצר הרע. ואין לך דבר בעולם המשבר את כוח הסטרא אחרא כמו הקטורת. וא"כ בזמן שנשבר כוחו של היצר הרע, ומתפורר ונשבר כוח הסטרא אחרא, מייד תשובה קרובה לבוא. וזו הסיבה שאחרי שקראו בני הכפר את פרשת הקטורת, מיד היה לבם פתוח לתשובה. אחים יקרים, אין מדובר כאן בספר מעשיות וסיפורים חלילה, מדובר בספר הזוהר הקדוש! והזוהר בא ללמדנו ולהורות לנו את החשיבות האדירה של פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות אשר בכוח קריאתם לבטל את המוות וכל גזירות קשות.

לארגן מניינים של קוראי פרשת הקטורת

ובפרט אם יתארגנו מניינים של קוראי פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות בכל קצות הארץ, ובכל עיר ועיר בארבע פינות העיר - לא תשרה באותו המקום מידת הדין, ויתבטלו בעזרת ה' יתברך כל הגזירות הקשות!
כמו כן נלמד מכאן את החשיבות העצומה שיש לקריאת פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות לרפואת חולים, ואף אותם שכבר נוטים למות רחמנא ליצלן. ומה טוב אם יתמיד החולה עצמו בקריאת פרשת הקטורת פעמיים ביום - בבוקר ובין הערביים - בכוונת הלב ובהתעוררות. ומצווה גדולה וחכמה עצומה לכל אדם שיזכה לארגן מניינים של קוראי פרשת הקטורת בבתי החולים בארץ, כמה רפואה וישועה עשויות להימשך על ידי פעולה זו, ואפילו אם יעשה זאת באופן חד פעמי, יש לדבר חשיבות גדולה. ואשרי מי שישתדל בכך! שבת שלום.

חוטא אלא אם כן נכנסה בו רוח שטות", והקטורת היא גורמת לאדם לעשות תשובה כי מבטלת את ה"שטות" מהאדם, ועל ידי זה גורמת שלא יחטא. זאת ועוד, כתב בילקוט מעם לעוז (שמות ל לד ד"ה ומעלה) בשם הזוה"ק (שם) שהקטורת היתה תרופה מהירה לטהר את הבריות מן החטא שכל מי שהיה מריח בריח הקטורת בשעה שמקטירין אותה על גבי המזבח היה מתעורר לבו לתשובה שלמה, והיה לבו נטהר מכל הרהור רע ושובר את כל הסטרא אחרא.

סגולה לפתנסה ולעשירות

יש באמירת הקטורת גם סגולה לפתנסה ועשירות, כמו שרבותינו מבארים את סמיכות הפסוקים בספר דברים (לג, י-יא): "ישימו קטורה באפך וכליל על מזבחך - ברך ה' חילו". "ישימו קטורה" - זו הקטורת, ובזכותה "ברך ה' חילו" - שהקטורת מעשרת את עושיה.
ומבואר במסכת יומא (נב) שהקטורת הייתה מעשרת לכהן המקטיר אותה, והכהנים היו מתברכים בזכותה, וכל מי שהקטיר היה מתעשר וממונו מתרבה, ולפיכך רוב הכהנים היו עשירים.

בשעת מגיפה יוצא כרוז מפי אל עליון ואומר...

ואיתא בזוהר הקדוש (פרשת וירא מדרש הנעלם דף ק:) אמר רבי פנחס, פעם אחת הייתי הולך בדרך ופגשתי באליהו הנביא, וביקשתי ממנו שיגיד לי דבר טוב ומועיל לבריות ואמר לו אליהו הנביא שבשעת מגיפה רחמנא ליצלן, יוצא הכרוז מפי א-ל עליון לכל צבא השמים, שאם יתקבעו עם ה' בבתי כנסיות ובתי מדרשות ויאמרו בכוונת הלב את פרשת הקטורת, תתבטל המגיפה מהם. ובזוהר הקדוש (פרשת וירא מדרש הנעלם דף קא) מובא מעשה מופלא, רב אחא הלך לכפר טרשא, ובאותו הזמן היתה שם מגיפה, אך רב אחא לא ידע על כך דבר, והלך לבית בו היה צריך להתארח. בני הכפר אמרו זה לזה: אדם גדול בא לכאן, בואו ונלך אליו. באו ושאלו אותו: אתה לא חס על אוזננו? אמר להם רב אחא: מה הבעיה? אמרו לו, שמגיפה קשה פרצה בכפר זה שבעה ימים והמוות הולך ומתרבה מדי יום ולא נחלש. אמר להם רב אחא: נלך מיד לבית הכנסת ונערוך תפילה גדולה לפני הקב"ה, שיבטל את הגזירה.

בעוד הם הולכים לבית הכנסת, באו אל רב אחא ואמרו לו, שעוד שני אנשים מתו ועוד שניים נוטים למות.

אמר רב אחא: אין השעה מתאימה עכשיו לעריכת תפילה, השעה דוחקת ביותר ויש לעשות דבר שבכוחו לעצור את המוות מיד, ומהו? יש לבחור ארבעים איש, את היותר זכאים מבני המקום, ולחלקם עשרה עשרה, בכל פינה מארבע פינות הכפר, ויאמרו בכוונת הלב את סדר פרשת הקטורת ומעשה הקורבנות.

בפרשתנו אנו קוראים את פרשת הקטורת "ויאמר ה' אל משה קח לך סמים וכו', והגמ' בשבת (פג:) אומרת שאחר שמשה השיב תשובה ניצחת למלאכי השרת, והמלאכים הסכימו שהקב"ה צריך לתת לעם ישראל את התורה ולא להשאירה בשמים, אז כשירד משה נתנו לו המלאכים מתנות, ואומרת הגמ' שם ואף מלאך המות מסר לו דבר, שנאמר (במדבר יז, יב) "ויתן את הקטרת ויכפר על העם", ואומר (שם יג) "ויעמד בין המתים ובין החיים" וגו', אי לאו דאמר ליה, מי הוה ידע? עכ"ל הגמ'.

ומשה רבנו ע"ה השתמש בסגולה האדירה הזו לבטל את המגפה שפשטה בעם אחר מעשה קרח ועדתו, וכמו שכתוב (במדבר יז, יא-יד): "ויאמר משה אל אהרן קח את המחטה ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה וכפר עליהם, כי יצא הקצף מלפני ה' החל הנגף. ויקח אהרן כאשר דבר משה וירץ אל תוך הקהל והנה החל הנגף בעם, ויתן את הקטרת ויכפר על העם. ויעמד בין המתים ובין החיים, ותעצר המגפה. וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד, והמגפה נעצרה".

בפרשה זו מודגשת המהירות שנקטו משה רבנו ואהרן הכהן בעשותם את הסגולה של הקטורת, וכל זאת בכדי לעצור כמה שיותר מהר את המוות. ולכן היה משה רבנו אומר לאהרן: והולך "מהרה" ואכן, אהרן ממהר ורץ דכתיב: "וירץ" אל תוך הקהל".

איזהו דבר ש'שונו' את היצר הרע?

ובזה"ק (ויקהל דף ריח:) אומר רשב"י דברים נחרצים "קטרת, תבירו דיצר הרע איהו". "לית לך מלה בעלמא, למתבר ליה לסטרא אחרא, בר קטרת". ביאור הדברים: הקטורת שוברת את היצר הרע, אין בעולם דבר שבכוחו לשבר את כח הסטרא אחרא חוץ מהקטורת. רק הקטורת יכולה לשבור את הסטרא אחרא!
וכאור לעיניים יש לנו את דברי קודשו של המקובל רבנו יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א בספרו "שמירה לחיים" (דף יב ע"א), שהזהיר על חשיבות עשיית התשובה, ובפרט בעת צרות רח"ל, וכתב בזו הלשון:

"יחזור בתשובה שלמה, ואם רוצה לעשות תשובה ואינו יכול, כתב רבנו האר"י ז"ל: ישתדל בקריאת הקטורת, ואז יוכל לעשות תשובה שלמה".
וגם בספר משנת חסידים (מסכת תפילת העשיה תחילת פרק ה) כותב בשם האר"י ז"ל שאמירת פרשת הקטורת היא סגולה לתשובה. וכן כתב גם בספר 'קב הישר' (פרק נ"ט) ובספר 'יסוד ושורש העבודה' (שער האשמורת פרק יא). ובאמת מבואר כן בספר 'נהר שלום' (דף כה ע"ב) דאמירת הקטורת בכוונה תסייענו לחזור בתשובה. רומז נאה יש לזה, שהנה המילה "קטורת" עולה 715 כמנין שטות, ואמרו חז"ל (סוטה ג.) "אין אדם

בענין שאמרו חז"ל אין ב"ד של מעלה מענישין בפחות מגיל כ'

"כל העבר על הפקדים מבו עשרים שנה ומעלה יתן תרומת ה'" (ל, יד)
שאלה: מה שאיתא בדברי חז"ל (ירושלמי בכורים פ"ב ה"א, זוה"ק וירא קיח ע"ב ועוד, וכ"מ בגמרא שבת דף פט ע"ב) שעד גיל עשרים לא מענישים בב"ד של מעלה, האם לגמרי לא מענישים גם למפרע אחרי שנעשה בגיל עשרים, וגם לעולם הבא, ולכאורה אם לא נענש כלל כיצד בן י"ג שיצא י"ח חמצוה יכול להוציא אחרים, הרי זה רק מדין ערבות ואיזה ערבות יש למי שבן י"ג ועדיין לא הגיע לגיל כ'?

תשובה: הנה בשו"ת חכם צבי (סימן מט) כתב שדבר ברור הוא שגם פחות מבו עשרים ענוש כרת בידי שמים, וכל מה שמשמע בגמרא בשבת (שם) שלא מענישין דברי אגדה הם, ואין משיבין מדברי אגדה, ועיין עוד בשו"ת חתם וספר (י"ד סימן קנה), אומנם הגחיד"א ועוד פוסקים תמיהו על דברי חכם צבי ודחו את דבריו מדברי חז"ל והראשונים, וגם מה שכתב שם החכם צבי שיש לבאר שרק עד גיל כ' ב"ד של מעלה לא מענישים אבל בפועל אחרי שמגיע גיל כ' מענישים אותו למפרע על מה שעשה קודם גיל עשרים, גם את זה דחו האחרונים (עיין מאור ישראל עמ"ס שבת שם בשם כמה פוסקים) שהרי בגמרא בשבת מוכח בהדיא שיצחק אבינו ביקש מהקב"ה שיוריד עשרים שנה שלא דן עליהם ואע"פ שבפועל הם כבר לאחר אותם כ' שנים, ולענ"ד כן יש להוכיח גם מדברי ספר הבהיר (סימן קצה) עיין שם ודו"ק.

ובשו"ת נודע ביהודה (מהדו"ת י"ד סימן קסד) כתב על מה שמבואר שלא מענישים זה הוא בעולם הזה, אבל לאחר פטירתו של אדם שיבוא לבית דין של מעלה ודאי ידונו אותו גם על מה שעשה דפחות מגיל עשרים, ושלא מסתבר שלא יהיה על זה שום עונש ונמצא העולם הפקר וח"ו יעשה אדם כל תועבות ולא יבוא על דינו, ודבריו מסתברים מאוד ונראים עיקר. וראיתי שיש לתמוה על דבריו וכתבו שמהסוגיא במסכת שבת משמע דלא כדבריו שהרי הש"ס מדבר מדין דלעתיד לבוא, אך נראה שאין קושיה משם וכמו שהרגיש בזה הפתחי תשובה (י"ד שו"ת ס"ג) וכתב שמירי בעודם חיים, ורצונו לומר שלעתיד לבוא שהקב"ה ידון את עם ישראל החיים יצחק אבינו יסגור עליהם וכו'.

ודבר חידוש כתב בשו"ת חקרי לב (אר"ח סימן מח הוב"ד במאור ישראל שם) דיש לומר כיון שעד גיל כ' אינו בר עונשים אין בו דין ערבות ואם כן באופן שיצא ידי חובת איזה מצוה שם אינו מוציא אחרים ידי חובתו, וסיים דצ"ע ולפי מה שכתבנו שישנו בעונשין לעולם הבא נראה דשפיר הוי בו דין ערבות שאם ח"ו אחרים חוטאים ידונו אותו לעוה"ב גם אם היה פחות מגיל כ'.

ולפי זה גם כן מי שחס ושולם נכשל בחטא בהיותו פחות מגיל כ', ודאי שחייב לעשות תשובה ותיקון עוונות כדי שיהיה נקי לעולם הבא וכמו שפסק הפתחי תשובה (י"ד קצה סק"ט).

ואם תאמר אם בית דין של מעלה לא מענישין עד גיל עשרים כיצד רואים שבחורים פחות מגיל עשרים סובלים או מתים בר מינן [דבשלמא עד גיל י"ג יתכן שנענש מחמת חטא אביו אבל אחר י"ג מה נאמר], הנה בזוה"ק וירא קיח ע"ב שאל שאלה ז', והשיב שעל כגון זה נאמר ויש נספה בלא משפט, שיורד עונש לעולם ח"ו המשחית לא מחלק ונוטל נשמתו.

הרי למדנו: א) שמשמים לא מענישים את האדם בחיי חיותו בעולם הזה על מעשים שעשה עד גיל עשרים. [ומכל מקום העוון יכול לגרום שבעת שב"מ המשחית יורד ולא מבחין בין רעים לטובים יפגע גם אותו אדם בבחינת ויש נספה בלא משפט]. ב) אחר אריכות ימים ושנים שידונו כל אדם לעולם הבא ידונוהו גם על מה שעשה לפני גיל עשרים. ג) מי שנכשל ועשה עברה בהיותו פחות מגיל עשרים צריך לעשות תשובה ותיקון כדי להיות נקי לעולם הבא. ד) מי שאינו בגיל עשרים ומעלה, כיון שנעשה בן י"ג שנה אפילו שיצא ידי חובת מצוה, יכול להוציא אחרים.

המתרחק מן השקר מאריך ימים

"כִּי תֵשָׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וַנִּתְּנוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ" (ל, יב)
"תשא" - ראשי תיבות הפסוק (משלי יב, יט) "שפת אמת תכון לעד" - שעל ידי שמתרחק מן השקר ודבק באמת אז מאריך ימים, וזהו "תשא" - מלשון התרוממות (ליקוטי אמרי אל, מועלם פרשת כי תשא עמ' פט בשם חכם משה עזרא מתלמידי הרב עבדאללה סומך).

העשיר בתורה - לא ירבה

"הַעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהִדַּל לֹא יַמְעִיט מִמִּחְצֵית הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת תְּרוּמַת ה' לְכַפֵּר עַל נַפְשֵׁיתִיכֶם" (ל, טו)
מורינו ורבינו הבן איש חי (בן איש חי דרשות) דורש את הפסוק כך: העשיר - בתורה ובמצוות, לא ירבה, כלומר לא יגדל וירומם את עצמו להתגאות. והדל - בתורה ובמצוות, לא ימעיט מעצמו ויכנס לעצבות ודכאון, כי זו עצת היצר הרע, אלא יתאזר בשמחה ויזכה לישועה.

לחכות לשבת קודש

"וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לְעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתֶם בְּרִית עוֹלָם" (לא, טז)
הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א היה אומר: "ושמרו בני ישראל את השבת" - השבת היא השומר של בני ישראל, השבת שומרת על העם היהודי ומקיימת אותו (אמרות משה ח"א).
האור החיים הק' זיע"א, מפרש את המילה "ושמרו" - מלשון ציפיה, כמו שכתוב בפרשת וישב (בראשית לו, יא) "ואביו שמר את הדבר" - ממתין ומצפה. שלא תהיה השבת עליהם לטורח, אלא ישמחו בה והיו תמיד ממתנים ומצפים בכליון עינים, מתי תבוא.

אין לשאול שאלות מדוע עשה ה' נכה

"הוֹדַעְנִי נָא אֶת דְּרֹכְךָ וְאֶדְעָה לְמַעַן אֲמַצְא חֵן בְּעֵינֶיךָ" (לג, יג)
ביקש משה רבינו (לג, יג) "הודיעני נא את דרכך", אמר לו הקב"ה (שם, כא) "הנה מקום אתי", והגמרא (ברכות ז.) מבארת שביקש משה לדעת דרכיו של הקב"ה מפני מה יש צדיק ורע לו רשע וטוב לו, ועל כך השיבו לו "הנה מקום אתי", מבאר הרש"ר הירש (לג, כא) את תשובת הקב"ה למשה, מי שהוא מהלך על הארץ אינו רואה כי אם מחזה לחוד, אמנם המהלך על כנפי רוח, ועולה ממעל לארץ על ידי מטוס הרי רואה הוא כמה וכמה מחזות כאחד. כך אמר לו הקב"ה "הנה מקום אתי", כלומר אם תעלה השמימה, וכן אם תגביה את ה'דעת' שבך להביט על הכל בהבטה שמימית, אזי תראה מלמעלה עד כמה כל דבר בחשבון ארוך עם הרבה פרטים ונידונים, וכאשר תראה כמה טובה יש בכל דבר ודבר המתרחש בעולם, שוב לא יהיו לך שום קושיות.

גם בבחרותך וגם בזקנתך תזהר שלא תחטא

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחָרִישׁ וּבְקִצִיר תִּשְׁבֹּת" (לד, כא)
נראה שרצונו לומר, "בחריש" - תחילת ימי בבחרותך, בתקופתך, שהוא כמו זמן החריש שהוא תחילת עבודת השדה. וגם "בקציר" - זמן זקנותך, שדומה לגמר מלאכת השדה שצריך רק לקצור התבואה. "תשבות" - תמנע עצמך שלא תחטא.

דהיינו שכל הימים מתחילתך שבאת לכלל דעת, עד סוף ימך, יהיו בעבודת ה' יתברך, כמו שהיו משתבחים החסידים הראשונים (סוכה גג.) ואנשי מעשה בשמחת בית השואבה: "אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנותינו", והבעלי תשובה היו אומרים "אשרי זקנותינו שכפרה על ילדותינו".

סגולות לעין הרע

למורי אבי עטר שליט"א כי צריך לכתוב בפנים האותיות ב.פ.ג.ב.פ.ע.ע. ר"ת של בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, ולכתוב ה' באמצען וכמו כן כי ינצו אנשים יחד, ישים האחד את חמשת אצבעות ידיו פרושות מול עיני רעהו, לאמר כי התמונה הזאת תפגע בו לרעה (עיריח פרשת וישלח).

הזאת מעל פתחי בתיים בצבע אדום, וכן ישימו על ראשי ילדיהם צורת יד מכסף מעשה מקשה, לאמר כי היד או הצורה בעלת חמש האצבעות הזאת תתיק בהאיש אשר יחפוץ להכניס עין הרע בילד, או ביושבי הבית הזה. [ודע כי מור' הגאון המקובל ח"ר יצחק כדורי זצוק"ל אמר

א. סגולה לבלי תשלוט עין הרע באיש, יחשבו הספרדים בירושלים ככל יתר בני ארץ קדם את תמונת יד, ועל כן יציירו את הצורה

ברוך שאמר אשרי נשמת כל חי וישבתה, ע"כ (וטעמו דנשמת כל חי הוא ברכת השיר בפסחים כ'ח ע"א), אומנם השע"ת (ס"י רפ"א בשם השלמי ציבור) ובשו"ת יחו"ד (ח"ה ס"י ה', וכ"פ בהל"ע) פסקו שיאמר כל פסוקי דזמרה משום דתדיר קודם.

שאלה: האם מותר לשבת במקום של אביו שלא בפניו?

תשובה: יש אומרים שכל האיסור לשבת במקום אביו הוא דווקא בפני אביו אבל שלא בפני אביו מותר (כ"ה דעת האוה"ח בספרו ראשון לציון), אומנם מכיון שהוא ספק איסור דאורייתא יש להחמיר שלא לישוב על כסא אביו גם שלא בפניו (בא"ח פרישת שופטים הל' ב').

שאלה: האם מותר לשבת במקום של אביו ברכב?

תשובה: מותר כיון שאין כאן ישיבה של כבוד (שו"ת חיי הלוי ח"ד ס"י ע"ו), וגם אין זה מקומו הקבוע אלא מחמת שמוכרח לנהוג שם ואין כאן חוסר כבוד בזה שיושב על מקומו של אביו.

שאלה: האם חייב לתת מעשר כספים במדויק?

תשובה: יעשה תנאי שעד עשר אחוז מהכנסות יהא מעשר, ומה שיותר מזה הוא נותן בתורת צדקה (הח"ח בספרו אהבת חסד פי"ט ס"ג בהג"ה ע"ש).

שאלה: איזה מצוות ניתן לעשות עם מעשר כספים?

תשובה: דעת הרמ"א (ס"י רמ"ט ס"א) די שיתן מעשר כספים רק לצורך עניים, אומנם הט"ו (שם ס"ק ג') והש"ך (שם) סוברים שיותר ליתן מעשר כספים לכל דבר מצווה, וכ"ה המנהג היום.

[הרבנים המשיבים: הרב שלמה חיים אלימלך]

רבי שלמאן חוגי עבודי - כ"ה אדר

הגאון הגדול רבי שלמאן חוגי עבודי זצוק"ל נולד בבגדד בחודש תמוז שנת תרנ"ד [1894]. בנערותו למד, כיתר ילדי בגדד, ב"מדרש תלמוד תורה". הוא השקיע את עצמו בהתמדה רבה בלימוד התורה, וכשהתבגר נכנס ללמוד בישיבת "מדרש בית זילכה" וזכה ליצוק מים על ידיהם של שני גדולי הדור - רבי יהודה פתיה ורבי שמעון אגסי עד שגדל לאילן רברבי ושמו התפרסם לתהלה כבקי בכל מכמני התורה וכאחד מגדולי הדור.

בשנת תרע"ו, בעיצומה של מלחמת העולם הראשונה ברח רבי שלמאן מבגדד, ביחד עם חברו רבי משה יהושע - שכיהן לימים כרבה של העיר גבעתיים - מיוחד הגיוס לצבא התורכי. הם הגיעו לעיר בצרה, שם כיהן באותה תקופה כרב העיר הגאון רבי יחזקאל ששון. אלפי בחורים מבגדד הגיעו אז לבצרה כדי להפטר מגזרת הגיוס לצבא, ורבי יחזקאל ששון דאג למצוא לכולם מקומות לינה ולכלכלם.

רבי יחזקאל ששון היה נערץ ומקודש מאוד גם בעיני המוסלמים, והיו לו קשרי ידידות עם מושל המחוז ועם ראש הקהילה המוסלמית, דבר שהביא תועלת רבה ליהודים. פעם אחת, כשביקר המלך פיצל הראשון בבצרה, השתתף בקבלת הפנים גם הרב היהודי. המושל הציג את רבי יחזקאל בפני המלך והרבה לדבר בשבחו.

רבי יחזקאל ששון התייחס בגיל צעיר מאביו, והוא גדל בבית סבו שהתגורר בכפר "אל-כפל", שם מצוי קברו של יחזקאל הנביא. בגיל שמונה עשרה הוסמך רבי יחזקאל להיות רב בישראל על ידי גדולי הרבנים בבגדד, והגביר מנחם דניאל מינה אותו לראש ישיבה, בישיבה שהיתה ליד קבר יחזקאל הנביא. במשך שלושים שנה שימש רבי יחזקאל כראש ישיבה במקום זה, ואחר כך עבר לכהן כרבה הראשי של העיר בצרה.

לאחר שהסתימה המלחמה שב רבי שלמאן חוגי עבודי לבגדד והתמנה לראש ישיבת "תומכי תורה" בה למדו בעלי תריסו שנודעו בחריפותם וגאונותם. בשנת תרפ"ח, כשהיה רבי שלמאן בגיל שלשים וארבע שנים בלבד, התמנה לאב בית דין בבגדד, וכעבור מספר שנים התמנה ל"ראש רבני בבל".

רבי שלמאן פעל ועשה רבות למען חיוזקה ובצורה של מעמדה הרוחני של קהלת יהודי בבל. בנועם הליכותיו ובגישתו האבהית לכל אחד הצליח להקרב רחוקים ולהרבות כבוד שמים.

רבי שלמאן נודע כמתמיד ושקדן עצום בתורה.

בשנת תש"א עלה רבי שלמאן לארץ הקודש ונתמנה לדיין בעיר פתח-תקוה. כעבור שנים אחדות השתקע בירושלים וכיהן כראש אב בית דין. בשנת תשכ"ה נבחר לחבר מועצת הרבנות הראשית, ופעל רבות בתוקף תפקידו.

רבי שלמאן חוגי עבודי נפטר בכ"ה אדר א' תשל"ג. אלפי איש מכל רחבי הארץ באו להשתתף בהלויותו, וחלקו כבוד אחרון לרב הגדול, משרידי אבירי התורה של גולת בבל המעטיירה, שהלך לעולמו.

אנחנו גם הכרנו את כבוד מור"ר והיינו שומעים ממנו דברי תורה ורואים את הענוה הגדולה שלו שאין כמוהה וכידוע אם הזמנתה את הרב לחתונה היא ראשון אפילו לא דברתי עימו רק שמתי הזמנה בתיבת הדואר הוא מגיע ראשון ואפילו שלא מכיר את החתן.

פרשת הקטורת

מתיקוני התפילה לומר פיתום הקטורת קודם תפילת שחרית וכן בסיום תפילת שחרית, ושוב קודם תפילת מנחה, ובטעם הדבר ביאר האריז"ל בשער הכוונות שהקטורת היא ממיטה את הקליפות, ועל כן קודם תפילות שחרית ומנחה שאז אנו מכוונים להעלות את העולמות ע"י התפילות, אנו אומרים פרשת הקטורת כדי להמית את הקליפות שלא יתאחזו ויעלו גם בעליית העולמות, ומה שאומרים אותה גם בסוף תפילת שחרית מבואר הוא על פי מה שידוע כי מתחילת התפילה אנו מעלים הביורורים מהעשיה ליצירה ומהיצירה לבריאה ומהבריאה לאצילות, ובעמידה אנו מכוונים אל היחוד הנעשה באצילות ועל ידי כן נמשך השפע ולאחר העמידה הוא נשפע ויורד מהאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה עד אל המכוין ולשאר עם ישראל והעולם כולו. ועל כן כדי שלא יתאחזו הקליפות וינקו מהשפע היורד ונשפע לעולמות. אנו חוזרים ואומרים את הקטורת לאחר התפילה. וביאור הענין בהרחבה מהי פעולת הקטורת ביאר האריז"ל כי ענין "לא סמנים הקטורת הם סוד עשרה ניצוצי הקדושה המחיה את הקל" בסוד אור פנימי, ויש עוד ניצוץ אחד שהוא בסוד אור המקיף להם, ואינו מתחלק לעשר כמו האור הפנימי אלא הוא אור

פשוט אחד ונקרא אור א' בלבד, ונמצא שהאור הפנימי הנחלק לעשרה והאור המקיף שאינו נחלק, בין כולם הם "לא סממני הקטורת. ואלו ה"א סממנים הם בחל' הז' מלכים דמיתו. ועוד ארבעה אחו' עליונים דא"א וישו"ת שגם הם נפלו עמהם וסך כולם הם "לא. והנה אותו החיות אשר בתוך הקל"י היא בחינת הקדושה המחיה את הקליפה. וע"י פטום הקטורת הזה שאנו אומרים גורמים לסלק חיות הקדושה אשר בתוך הקל"י דעשיה שהם "לא יריעות עזים, ואנו מסלקים אותם ע"י "לא סמני הקטורת, ואז ע"י כך נדחין הקל"י כי אנו מסלקים משם אותה הנקודה הקדושה אשר היתה מחיה אותם, וממיתין את העשר קליפות, והיינו שעל ידי שהקדושה והחיות שבהם מסתלק מהם, הם נשארים מתים. וזה סוד למה הקטורת מכפר על הנגף ומבטלה כמ"ש ויתן את הקטורת וכפר על העם. והטעם לפי שהקטורת ממית את מלאך המוות ועי"כ אין בו כח להמית. עוד מבואר באריז"ל כי הקטורת בכוחה להחזיר את האדם בתשובה כי על ידי שאדם מקטיר הקטורת או קורא פרשת הקטורת ומקיים "ונשלמה פרים שפתינו" הוא מכניע את הקליפות וצד הסט"א שלא יוכלו להתגרר בו ולהחטיאו.

וגם אחר חצות לילה יש ענין לומר פרשת הקטורת כמבואר בשער הכוונות וז"ל: וג"כ כאשר האדם קם אחר חצות לילה לעסוק בתורה אחר שיאמר תיקון חצות ככתוב במקומו אח"כ יאמר פטום הקטורת בכונה ההיא לפי שאחר חצות נכנעת ממשלת הקליפה ובפרט אם יתחברו ל' אנשים יראי ה' ויקראו סדר פטום הקטורת יחד בכונה הנז' יעשה רושם גדול למעלה אם יהיה אחר חצות לילה.

ארבע מילים ועולם שהשתנה

שלי...". "ולמה הפעם חרגת ממנהגך"? הסתקן רבי משה לדעת, "מה הביא אותך לשנות מדרכך ולהתמסר למעני כל כך, הלא הקשר בינינו מנותק מזה זמן ואף בישיבה לא היינו החברים הכי קרובים... מה גרם לך לפעול במסירות כה גדולה למעני?". הידיד חיך במבוכה קלה, עיניו הצטעפו בדמעות, והוא אמר: "כמה מילים. כמה מילים שלך...". רבי משה חש כי ידידו מתגרש, ונתן לו את הזמן לספר את הסיפור לאשורו.

היה זה בהיותם בחורים בישיבה, כך סיפר, וביום מן הימים חש בדידות, הוא הרגיש שאינו מקובל ואהוד בחברה והתחושות הללו הובילו אותו לתיסכול עמוק וכואב, שהוביל להחלטה דרמטית ומצערת: לעזוב את הישיבה ולצאת לדרך חדשה, שתוצאותיה מי ישרון... "כבר ארזתי את החפצים, החלטתי שזהו. זהו ונגמר. אינני יכול עוד. אלך לחפש לעצמי משהו אחר, לא בין כותלי עולם התורה. ואז, ירדתי לקומת הכניסה לקחת משהו, ועל יד הדלת נעמדתי לרגע, בוהה בחלל. ולפתע נכנסת לבניין, אני זוכר את זה כמו היום, חזרת מהמכולת, בקבוק שתייה בידך, פתחת את דלת הבניין ושעטת פנימה בחוסר זהירות...". הידיד פרץ בבכי נסער, ניכר שהוא מספר עכשיו את סיפור חייו. רבי משה נבוך, לא הבין כיצד האישום על אותה שעה פנימה בחוסר זהירות הפך למעשה כה אצילי ומסור שחברו עשה למענו. ואז המשיך הידיד ואמר: "נתקלת בי קלות, קיבלתי מכה קלה, לא משהו רציני. אבל אז, לא המשתכח, גם לא מלמלת סליחה רפויה. עצרת מהמירון, ניגשת אלי ואמרת את המילים הבאות, מילים שלא אשכח לעולם: "אני מצטער, לא התכוונתי לפגוע בבחור חשוב ומצויין כמוך!!"... האיש שתק לרגע. ארבע המילים האחרונות שאמר, כך הגדיר, הם סוד חייו! "חזרתי לישיבה. המילים שלך הפיחו בי טללי תחיה. פרקתי את חפצי האישיים מהמזוודה, נותרתי בעולם התורה, ברוך השם התחתנת, הקמתי משפחה, חיי מאושרים בסייעתא דשמיא. אבל רק שתדע, שלאורך כל השנים, מאז ועד היום, ארבע המילים "בחור חשוב ומצויין כמוך" - זה מה שהחזיק אותי, זה מה שהחיה אותי!!! ולכן, כשהתקשרת וביקשת עזרה, חשתי שזו הזדמנות חיים להשיב טובה למי שהציל את חיי, פשוט כן. הרגשתי שיש לי את האפשרות לגמול לך כחסדך, להודות לך באמת. הרי המילים שאמרת הצילו את חיי, נתנו לי טעם בחיים. אין לי מילים להודות לך עליהן, לפחות השבתי לך טיפה מן היס מהערכת העמוקה כלפיך!". רבי משה אפילו לא זכר את הדבר, היה המום לשמוע שכמה מילים שאמר בבחרות, הצילו את רעהו וגרמו להצלחתו האדירה כעת, והם נפרדו בידידות עמוקה.

מסופר על רבי משה שהיה מתרוצץ בחוץ לארץ, מנסה את מזלו בגיוס כספים לצורך נישואי בתו. אלא, שחרף כל מאמציו והשתדלותו, טרם הגיע לתוצאה המקווה, חש הוא כי הימים והלילות לא מניבים את התוצאה הנשאפת. באחת הלילות, כשישב וחשב מה עוד יוכל לעשות, עלה בזכרונו בחור אחד שלמד עמו בישיבה וכיום מתגורר בחוץ לארץ, וכשזכר החליט בדעתו להשיג את פרטיו ולפנות אליו, אולי יחוס הלה ואולי ירחם, אף שהקשר ביניהם מנותק מזה שנים. כשהתקשר, ולאחר מילות נימוס ראשוניות, פרש רבי משה את סיפורו ללא גינונים מיותרים, הסביר כי גלה לחוץ לארץ כדי להקל את מצבו הכספי לעת נישואי בתו, אך עד עתה העלה חרס בידיו. הוא ביקש את עזרת ידידו לשעבר, כי יעשה למענו משהו ויסייע לו להיחלץ ממצבו הכספי הדחוק. כששמע הידיד את הבקשה, הגיב כי ינסה לסייע לו ויחזור אליו בעוד מספר ימים.

רבי משה לא ידע איך לפרש את התשובה, היא נשמעה קצת כהתחמקות, ומאידיך בכל זאת היה בה איזה זיק של תקווה. הוא המתין בקוצר רוח מספר ימים והתרגש לראות כי ידידו חוזר אליו, משמע - בשורות טובות בפיו... ועוד איזה. הידיד הודיע לו, כי ארגן למענו 'ערב תה', קיבץ קבוצת נדיבים עשירים שיעלו לביתו ביום המחר בשעה פלונית והוא מזמין את רבי משה לשאת בפניהם דברים. הלה הדגיש כי מדובר בקבוצה נכבדה של אנשי עסקים מכובדים וכדאי לו לרבי משה להכין נאום מרגש שיפתח את הלבבות והכיסים, על מנת למקסם את תוצאות ערב ההתרמה.

ביום המחר, התייצב רבי משה בבית רעהו בשעת ערב מוקדמת. הידיד ערך שולחן כיד המלך וקיבל בחיבה את פני ידידו וחבריו, שותפיו העסקיים ונדיבים מוכרים, שעלו ובאו לערב ההתרמה, שנראה היה שהוא נדיר מסוגו, בטח בביתו של אותו ידיד. רבי משה נשא בפניהם דברים נרגשים, והדברים היוצאים מן הלב נכנסו אל הלבבות והפיקו שיקים בסכומים נכבדים ואף מפתיעים... בסיומו של הערב, היה רבי משה המאושר באדם. לכוז התפתחות לא ייחל ולא ציפה, הוא לא האמין כי ידידו משכבר הימים, עמו מנותק הקשר זה עידן ועידנים, יתמסר למענו כל כך, יפתח את ביתו, יזמין את חבריו ויפעל למענו במסירות כה גבוהה. לאחר שהודה לו בחום, פנה אליו רבי משה ושאל:

"אמור לי בבקשה, אתה עושה את זה הרבה פעמים? קורה הרבה שאתה עורך 'ערב תה' כזה למען מטרות צדקה?". הידיד חיך, כמו המתין לשאלה הזו, ונענה על אתר: "אומר לך את האמת: פעמים רבות התבקשתי לעשות כן, זו שיטה מוכרת וידועה כאן בארצות הברית, אך תמיד סירבתי. זה לא האופי

תיקון ערב ראש חודש

ידוע מה שכתוב בספרים על מעלת התשובה ועשיית חשבון נפש בכל ערב ראש חודש, הנקרא יום כיפור קטן. שזה מבטל מעל האדם בפרט ומעל עם ישראל בכלל כל גזרות קשות ורעות וכו' וכמו שהעיד ע"ז באגרות ר' שלומל מזמן האר"י שהיו עושים בכל ערב ראש חודש תענית וסליחות ותפילות ודברי נבושין וכל העם חוזרים בתשובה ולכן היתה להם בריאות ושפע גדול.

לכן החולל בס"ד ע"י רבני הישיבה שליט"א לערוך מידי ערב ר"ח סדר תפילות ותחנונים לבטל כל גזרות קשות ורעות ולאקמא שכנתא מפרא.

בעה"ת נתאסף כולנו

יום חמישי כ"ז אדר א' ער"ח אדר-ב' (7.3) בשעה 14:00 בדיוק

לקריאת התהילים בחשק גדול וסדר תשובה תפילות ותחנונים ברוב עם בבית המדרש למטה במעמד מו"ר המקובל הצדיק

רבי בניהו שמואלי שליט"א

ושאר רבני ואברכי הישיבה שליט"א

והיא סגולה גדולה לבטל כל גזרות קשות ורעות רח"ל ואף גזרת קיצור השנים ח"ו

והרגיל לעשות כסדר הזה בכל ער"ח יזכה לשנות חיים ושלום ולברכה והצלחה בכל עניניו בעה"ת והן א-ל כביר לא ימאס תפילות רבים וזכרה לביאת משיח צדקנו בב"א אמן.

ניתן למסור שמות לתיקון נפטרים המתקיים כמידי ער"ח ע"ס 101 לכל שם. למסירת שמות חייגו: 02-624-9000

עלון זה יוצא לאור ע"י ישיבת המקובלים "נהר שלום" תכ"ט רח"ש שילה 6 ירושלים ניתן להשיג בטלפון: 02-6222560 | ניתן לקבל את העלון מידי שבוע לתיבת המייל, ע"י שליחת בקשה למייל: m6222560@gmail.com

לתרומות או למסירת שמות לפדיון נפש ע"י מקובלי ורבני הישיבה בטלפון: 02-624-9000

אכאז לשחוח
ברית מילה • בר מצוה
שבת חתן • ועוד

קייטרינג
משובח

להזמנות 055-979-7176

למסירת שמות
02-6222-560

ע"י מו"ד המקובל
רבי בניהו שמואלי שליט"א

פדיון נפש
במסורת הישיבה

זכרון נפש זה הוא תועלת ותועבה לכל צד. שלא תבוא ויפטר לזולם שיתרמא בנתיבות, וכבר היו מנסים ובדקים אותו יותר נאלץ פעמים, והיה מועיל בעזרת ה' תפק באותה שעה, והיתה נזירת התעלתו ותרופתו לכל אדם והיו אנונים מה גדלו מעשיך ה' (פ"י ע"ז הי"ב)